

Επίσκοπος Σαλώνων για Γέροντα Αγαθόνικο: “Είχε βα-θυ-τάτη συ-ναί-σθησι του ύψους και της ευθύνης του αρ-χι-ε-ρα-τι-κού λει-τουρ-γή-μα-τος”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος

“Μο-λο-νότι η επί γης Εκ-κλη-σία εστε-ρήθη της δι-α-κο-νίας, της δι-δα-σκα-λίας και του έργου του, ο ίδιος ο εκλι-πών είχε βα-θυ-τάτη συ-ναί-σθησι του ύψους και της ευθύνης του αρ-χι-ε-ρα-τι-κού λει-τουρ-γή-μα-τος, το οποίον επω-μίσθη μετά πά-σης τα-πει-νο-φρο-σύ-νης. Διεκρίθη καθ’ όλη την μακρά διάρκεια της διακονίας του εις τας αυλάς του Κυρίου”.

Αυτό ανέφερε, μεταξύ άλλων, ο Επίσκοπος Σαλώνων κ. Ιγνάτιος κατά τον Επικήδειο Λόγο που εξεφώνησε κατά την Εξόδιο Ακολουθία του μακαριστού

Μητροπολίτη πρώην Κίτρους κυρού Αγαθονίκου, η οποία τελέστηκε την Τετάρτη, 12 Ιουνίου, στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Θείας Αναλήψεως Κατερίνης.

Σημειώνεται ότι πρωτοφανής για τα εκκλησιαστικά χρονικά υπήρξε η συμμετοχή Αρχιερέων στη νεκρώσιμη ακολουθία του αειμνήστου Μητροπολίτου πρώην Κίτρους Αγαθονίκου. Περί τους 33 Αρχιερείς συμμετείχαν, κάτι ασυνήθιστο για σχολάζοντα (συνταξιούχο) Αρχιερέα. Συνήθως τόσοι πολλοί Αρχιερείς συμμετέχουν μόνον σε κηδεία εν ενεργεία Μητροπολίτη. (Διαβάστε αναλυτικά: [Η Εξόδιος Ακολουθία του Μητροπολίτη πρώην Κίτρους Αγαθονίκου](#))

Ολόκληρος ο Επικήδειος του Επισκόπου Σαλώνων:

«Οὔτε γάρ θά-να-τον ἔτι δε-δοί-κα-μεν, μα-θόν-τες ἀκρι-βῶς παρά τῆς ἰε-ρᾶς ταύ-της μυ-στα-γω-γίας, ὅτι οὐκ ἔστι θά-να-τος ὁ θά-να-τος, ἀλλ' ὕπνος καί κοι-μη-σις πρό-σκαι-ρος· οὐ πε-νίαν, οὐ νό-σον, οὐκ ἄλλο τι τῶν τοι-ού-των οὐ-δέν, εἰ-δό-τες ὅτι πρός βελ-τί-ονα ζωήν ὁδεύ-ο-μεν, ἀκή-ρα-τον καί ἄφθαρ-τον». «Αὕτη μέν γάρ ἐπί-γειος, ἐκείνη δέ οὐ-ρά-νιος· αὕτη πρό-σκαι-ρος, ἐκείνη αἰ-ώ-νιος» κατά τόν λό-γον τοῦ ἱε-ροῦ Χρυ-σο-στό-μου

Ἡ Ἀγι-ω-τάτη Ἐκ-κλη-σία τῆς Ἑλ-λά-δος κη-δεύει σήμερον ἐν τιμῇ καί συγ-κι-νή-σει, προπέμπουσα κα-τῷ-δυ-νος εἰς τήν ἀγήρω μα-κα-ρι-ό-τητα, ἐκ τῶν προ-σκαί-ρων εἰς τά αἰ-ώ-νια, ἐκ τῶν γε-ω-δῶν καί τῶν ἐφη-μέ-ρων εἰς τά κρείτ-τονα καί τά ἄφθαρτα, τόν σε-μνόν καί πο-λίον Αὐτῆς θε-ρά-ποντα, ἀοί-δι-μον καί πο-λυ-σέ-βα-στον Αὐ-τῆς λειτουργόν, Μη-τρο-πο-λί-την Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος, ὑπέρτιμον καί ἑξαρχον Πιερίας, κυ-ρόν Ἀγαθόνικον, ὁ ὁποῖος ἀφι-έ-ρω-σεν ἑαυ-τόν καί πάντα τόν βίον αὐ-τοῦ εἰς τήν δι-α-κο-νίαν καί εὐ-κλειαν Αὐ-τῆς. Ἐκοι-μήθη ἐν Κυ-ρίῳ καί ἀνε-παύθη ἐκ τῆς σχεδόν ἑβδομηκον-τα-ε-τοῦς δια-κο-νίας του εἰς τόν Ἀμ-πε-λῶνα τοῦ Κυρίου, διαδρομῆς μακρᾶς καί σπουδαίας, τήν ὁποίαν ἠνά-λω-σεν εἰς τήν ὑπη-ρε-σίαν Θεοῦ καί ἀν-θρώ-πων.

Ὁ Κύριος καί Σωτήρ τοῦ Κόσμου, «ὁ χρό-νους με-τρῶν τοῖς ζῶ-σι» , κατά τό θέλημά Του, ἠὲδόκησε νά καλέσῃ αὐ-τόν ἐκ τῆς προσκαίρου ταύ-της ζω-ῆς εἰς περίοδον κατά τήν ὁποίαν ἀνερχόμεθα τήν ὁδόν τήν ἄγουσαν εἰς Ἱεροσόλυμα, προκειμένου νά μετάρχωμεν εἰς τό Θεῖον Δράμα καί τήν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ.

Ποία μεί-ζων εὐ-λο-γία αὐ-τῆς τοῦ μα-κα-ρι-στοῦ ἱε-ράρ-χου, ὁ ὁποῖος νῦν, συνοδευόμενος ὑπό τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ προστάτιδος Προμήτορος καί μάμης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀγίας Ἄννης, τῆς Προστάτιδος τῆς ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως Ἀγίας Αἰκατερίνης καί τοῦ Ὁσίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ, οἱ ὁποῖοι τόν ἐπρο-στά-τευ-σαν καί τόν ἠὲ-λό-γη-σαν ἐν ζωῇ, πο-ρεύ-ε-ται πρός τούς οὐ-ρα-νί-ους δό-μους ἵνα συ-ναν-τήσῃ τόν γλυ-κύν Δι-δά-σκα-λον καί προ-σφέρῃ εἰς

αὐ-τόν τά πο-λύ-τιμα μύρα τῆς δι-α-κο-νίας του - τοῦ σε-μνοῦ καί κα-λοῦ ποι-μέ-νος, ὁ ὁποῖος ἀνέρχεται σή-με-ρον πρός τόν ἄρ-χι-ποι-μένα Χρι-στόν καί οἰ-κι-στήν τοῦ κε-νοῦ μνη-μείου, τόν κα-τα-στή-σαντα τό ἑαυ-τοῦ τρι-σόλ-βιον μνημα ἐφαλ-τή-ριον ἀνα-στά-σεως;

Ἐμπορτος συγκινήσεως ἡ στιγμή κατά τήν ὁποία μεταφέρομεν τήν συμπάθειαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ Μακαριωτάτου Αὐτῆς Προέδρου πρός τόν εὐαγγῆ κληρὸν καί τόν εὐσεβῆ λαόν τῆς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος, ἀποδίδοντες ἐκ μέρους τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας τόν ὀφειλόμενον φόρον τιμῆς καί σεβασμοῦ πρός τό σεπτόν σκῆνωμα τοῦ ἐκλεκτοῦ τούτου ἱεράρχου, ὁ ὁποῖος διῆλθε τά τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου του ὁσιακῶς, ὑπομένων τήν βάσανον τῆς υἱείας του, τήν ὁποίαν ἐλάφρυναν ἡ ἀνύστακτος φροντίς καί ἡ ἀγάπη τοῦ διαδόχου αὐτοῦ, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος κ.κ. Γεωργίου.

Ἡ εὐ-δο-κία τοῦ Με-γά-λου Ἀρ-χι-ε-ρέως καί Σω-τῆ-ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-στοῦ καί ἡ Χάρις τοῦ Πα-να-γίου Πνεύ-μα-τος περιεκόσμησε τόν ἀπερχόμενον ἱεράρχη διὰ τῶν κρειττόνων χα-ρισμάτων. Πρός αὐτά καί τήν κλη-σιν τοῦ Θεοῦ ἐστράφη ἐκ νε-ό-τη-τός του καί δέν ὑπα-να-χώ-ρησε ποτέ, ἀλλ' ἐπολ-λα-πλα-σί-ασε τό δοθέν τά-λαν-τον τα-πει-νῶς ἐρ-γα-ζό-με-νος ἐν τῇ ἱερᾷ δι-α-κο-νίᾳ. Ὡς ἱε-ρεὺς δι-η-κό-νησε πι-στῶς καί θε-α-ρέ-στως, καί ὡς Ἀρ-χι-ε-ρεὺς κα-τέ-λιπε φήμην ἀγαθή, ἔργο κη-ρυ-γμα-τικό καί ποι-μαν-τικό, καί μαρτυρίαν ἐξό-χως ση-μαν-τικὴν εἰς οἰ-κο-δο-μὴν τῶν ψυχῶν τῶν προ-σερ-χο-μέ-νων εἰς αὐτόν.

Ὁ ἀοίδιμος Μη-τρο-πο-λί-της Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος, ὑπέρτιμος καί ἑξαρχος Πιερίας, κυ-ρός Ἀγαθόνικος (κατά κόσμον Γεώργιος Φατοῦρος τοῦ Νικολάου) ἐγεννήθη εἰς τό Αἴγιον τήν 6ην Μαρτίου 1937, ὅπου ἀνετράφη καί ἐπεράτωσε τήν ἐγκύκλιον μόρφωσίν του. Ἐσπούδασε εἰς τήν Θεολογικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν ἀπὸ τήν ὁποίαν ἀπεφοίτησε τό 1963. Ἐκάρη μοναχός εἰς τήν κραταιάν Ἱεράν Μονὴν Βαρλαάμ τῶν Ἀγίων Μετεώρων, ἡ ὁποία ἔθρεψε καί ἐστέγασε τά ἱερώτερα ὄνειρα τῆς ζωῆς του. Διάκονος ἐχειροτονήθη τό 1960 καί Πρεσβύτερος τό 1964.

Ὑπηρετήσεν ἀρχικῶς ὡς Ἱεροκήρυξ εἰς τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως ἀπὸ τοῦ 1964 ἕως τοῦ 1968. Ἀλησμόνητος ὑπῆρξε διὰ τό ἐκεῖσε ποίμνιον ἡ ἀδιάκοπος καί προσηνὴς παρουσία του εἰς κάθε γωνίαν τῆς ὀρεινῆς καί δυσχειμέρου αὐτῆς ἐπαρχίας, προκειμένου νά μὴν ὑπάρχη οὐδέ εἷς πιστός ἄνευ τῆς διδασκαλίας τοῦ θείου Λόγου. Ὁ ἴδιος εἰς τόν χειροτονητῆριό λόγον του εἶχε τονίσει ὅτι οἱ πιστοὶ εἰς ττό πρόσωπο τοῦ Ἐπισκόπου ζητοῦν νά ἀνεύρουν τήν γνησιότητα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καί τήν ζωντανή μαρτυρία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μέσα εἰς τόν μεταβαλλόμενο κόσμον. Ἐνας Ἐπίσκοπος σήμερα δέν εἶναι δυνατόν νά

εἶναι τίποτε ἄλλα παρά ἓνας μάρτυς ἢ ἓνας προδότης.

Ἐχρημάτισε καθηγητής τοῦ Ἀνωτέρου Ἱερατικοῦ Φροντιστηρίου Τήνου ἕως τοῦ 1971, πρῶτος Διευθυντής τῆς Ἑπταταξίου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Τήνου ἕως τοῦ 1974, καί Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀπό τοῦ 1974 ἕως τοῦ 1985. Παραλλήλως ἀπό τοῦ 1984 ἀνέλαβε τήν διεύθυνσι τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί τοῦ Γραφείου τῶν Ἱεροκηρύκων της. Εἶχε ἐπίσης ἐπί μακράν σειρὰν ἐτῶν τήν πνευματικὴν εὐθύνην τῶν φοιτητῶν οἱ ὅποιοι διέμεναν εἰς τήν Φοιτητικὴν Ἑστίαν Πατησίων. Ὑπηρέτησεν ἐπίσης ὡς ἐφημέριος καί εἰς τήν ἑλληνικὴν παροικίαν τοῦ Ἰράκ. Ἀλλὰ καί ἀξιόλογον ἔργον συγγραφικόν ἐπέδειξεν διὰ τῶν μεταφράσεων πατερικῶν καί ἀσκητικῶν κειμένων.

Στάς 24 Νοεμβρίου 1985 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος. Ὅπως εἶχε δηλώσει δημοσίως συνέχετο ἀπὸ τήν σκέψι ὅτι θά εὕρεθῇ ὑπὸ τό βάρος τῆς πνευματικῆς κληρονομίας τῶν ἀοιδίμων προκατόχων του καί ἰδιαιτέρως τοῦ τελευταίου, ἀειμνήστου κυροῦ Βαρνάβα, ἀναλογιζόμενος τήν φοβερὰν εὐθύνην ὅπως ἀποδυθῇ εἰς ἀγῶνα συνεποῦς συνεχείας, ὁ ὁποῖος θά ἦτο σταυρός. «Στηρίζομαι ὅμως στὸν Θεό ὁ ὁποῖος μέ ἐκάλεσε, εἶπε τότε, καί ἔχω τήν πεποίθησι, ὅτι κανεὶς σταυρός δέν εἶναι σκληρός, ὅταν τὸν ἀγκαλιάζει τρυφερά καί ἀποφασιστικά ὅλη μας ἡ θέλησις!»

Καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς εἰκοσιοκταετοῦς παρουσίας του εἰς τό πηδάλιον τῆς νοητῆς ὁλκάδος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, εἰς τήν ὁποίαν ἔταξεν αὐτόν ἡ Θεία Πρόνοια πεπνυμένον οἰακοστρόφον, ἀνέπτυξε σημαντικὴν πνευματικὴν, κοινωνικὴν καί φιλανθρωπικὴν δράσιν, ἡ ὁποία ἐν συντομίᾳ δυνατόν νά συνοψισθῇ ὡς ἀκολούθως:

Ἐδημιουργήθησαν τρία Πνευματικά Κέντρα, ἡ Βαρνάβειος Ἐκκλησιαστικὴ Βιβλιοθήκη, ἡ ὁποία ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου προκατόχου του Βαρνάβα Τζωρτζάτου, Ἐπισκοπικὸν Μουσεῖον τό 1986, Ἐκκλησιαστικὸν Φροντιστήριον, δύο γηροκομεῖα, τὰ καθημερινὰ συσσίτια «Ἄρτος ὁ ἐπιούσιος», θρησκευτικαὶ ὑπηρεσίαι διὰ τοὺς ἀσθενεῖς καί τὸν στρατόν, Σταθμός Α΄ Βοηθειῶν καί κοινωνικῆς συμπαράστασως καί ἄλλαι κοινωφελεῖς ὑπηρεσίαι.

Κατόπιν ἰδικῶν του ἐνεργειῶν, ἡ Μητρόπολις μετωνομάσθη εἰς «Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος».

Τήν 1η Μαρτίου 2014, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸν διεδέχθη ἐπαξίως ὁ σημερινός Μητροπολίτης

Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμῶνος κ.κ. Γεώργιος, ἀφοῦ ἡ ἐξέλιξις τῆς καταστάσεως τῆς υἰείας του, διὰ λόγους οὓς Κύριος οἶδε, δέν τοῦ ἐπέτρεπε νά ἀσκῇ πλέον τά καθήκοντά του.

Μο-λο-νότι ἡ ἐπί γῆς Ἑκ-κλη-σία ἐστε-ρήθη τῆς δι-α-κο-νίας, τῆς δι-δα-σκα-λίας καί τοῦ ἔρ-γου του, ὁ ἴδιος ὁ ἐκλι-πών εἶχε βα-θυ-τάτη συ-ναί-σθησι τοῦ ὕψους καί τῆς εὐ-θύ-νης τοῦ ἀρ-χι-ε-ρα-τι-κοῦ λει-τουρ-γῆ-μα-τος, τό ὁποῖον ἐπω-μί-σθη μετά πά-σης τα-πει-νο-φρο-σύ-νης.

Διεκρίθη καθ' ὅλη τήν μακρά διάρκεια τῆς διακονίας του εἰς τάς αὐλάς τοῦ Κυρίου. Ἡ εὐ-δο-κία τοῦ Με-γά-λου Ἀρ-χι-ε-ρέως καί Σω-τῆ-ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-στοῦ καί ἡ Χάρις τοῦ Πα-να-γίου Πνεύ-μα-τος περιεκόσμησε τόν ἀπερχόμενον ἱεράρχη διὰ τῶν χα-ρισμάτων τῶν κρειττόνων. Διεκρίθη διὰ τήν ἀπροσποίητον ἱεροπρέπεια, τήν ἀνεξικακία, τήν ὑπομονή, τήν ἐμμονή του εἰς τήν ὀρθόδοξον μοναχικήν παράδοσι, τήν ἀπλό-τητα καί κα-λο-σύνη τῆς καρ-δίας, διὰ τήν πνοή τοῦ Χρι-στοῦ ἡ ὁποία τόν συ-νεῖχε.

Ἀνα-παύ-ε-ται ἤδη ἐν ταῖς οὐ-ρα-νί-αις αὐ-λαῖς, τῆς συ-νει-δή-σεως συμ-μαρ-τυ-ρούσης ὅτι κατὰ δύ-να-μιν ἔπρα-ξεν ὅ,τι ἐξηρ-τᾶτο ἀπ' αὐ-τοῦ καί τήν προσ-δο-κίας ὅτι οἱ κό-ποι καί αἱ ἀγω-νίαι του ὑπέρ τῆς Ἑκ-κλη-σίας, τῶν ἡγα-πη-μέ-νων του ἀδελ-φῶν καί οἱ-κείων καί τῶν πνευ-μα-τι-κῶν του τέ-κνων οὐ-δα-μῶς θέ-λου-σιν ἀποβῇ ἐπὶ μα-ταίῳ, κατὰ τόν προ-φη-τι-κόν λό-γον ὅτι «οἱ ἐκλε-κτοί μου οὐ κο-πι-ά-σω-σιν εἰς κε-νόν».

Νῦν, ἀξι-ο-μα-κά-ρι-στε Δέσποτα, ἡ ἱερά Σύ-νο-δος τῆς Ἑκ-κλη-σίας τῆς Ἑλ-λά-δος καί ὁ Λαός τόν ὁποῖον κατὰ τό θεῖον θέλημα πνευματικῶς ἐποίμανες, προ-πέμ-πει τό σε-πτόν σου σκή-νωμα εἰς χο-ῖ-κόν μνημα ἀνα-στά-σεως καί ζωῆς, βῆμα ἀθα-να-σίας. Πο-ρεύου τήν μα-κα-ρίαν ὁδόν καί ἀνα-παύου ἐν εἰ-ρήνῃ. Εἵ-μεθα βέ-βαιοι ὅτι Κύ-ριος ἀπο-δώ-σοι σοι κατὰ τά ἀγαθὰ ἔργα σου καί προ-σευ-χό-μεθα ὅπως κα-τα-τάξῃ σε ἐν χώρᾳ ζών-των καί σκη-ναῖς δι-καίων, διὰ πρεσβειῶν Θεοπρομήτορος Ἀγίας Ἀννης, τῆς Προστάτιδος τῆς ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως Ἀγίας Αἰκατερίνης καί τοῦ Ὁσίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ, καί καταστήσῃ σε πλέον λει-τουρ-γόν εἰς τό ἐπου-ρά-νιον θυ-σι-α-στή-ριον, μετά τῶν ἀγίων Πα-τέ-ρων καί τῶν μα-κα-ρίων ἱε-ραρ-χῶν, ἀπο-δί-δων σοι τόν ἄρ-ρη-τον τῆς δι-και-ο-σύ-νης «στέ-φα-νον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγ-γεί-λατο τοῖς ἀγα-πῶ-σιν Αὐ-τόν».

Ἐκ τοῦ φωτός τῆς Μεταμορφώσεως, τό ὁποῖον πιστεύομε ὅτι ἀπολαμβάνεις ἤδη εἰς τούς οὐρανοὺς, παρακαλοῦμε ἵνα στείλῃς διὰ τῶν προσευχῶν σου ἀχτίδα, ἵνα καταυγάσῃ τάς καρδίας μας καί δεχθοῦμε τήν θεῖαν χάριν.

Τοῦ πολυσεβάστου Μητροπολίτου Κίτρους, Κατερίνης καί Πλαταμῶνος κυροῦ

Ἀγαθονίκου εἶη ἡ μνήμη ἀγῆρως καί αἰωνία. Ἀμήν.

Διαβάστε επίσης

Κίτρος Γεώργιος: “Ο Γέροντας Ἀγαθόνικος υπήρξε γνήσιο τέκνο της Εκκλησίας”

Βεροίας Παντελεήμων: Ο Γέροντας Ἀγαθόνικος υπήρξε καλός ποιμένας, στοργικός πατέρας και Επίσκοπος

Αντιπεριφερειάρχης Πιερίας για Γέροντα Ἀγαθόνικο: “Υπήρξε ένας υποδειγματικός και φωτισμένος Ιεράρχης, με αδιαμφισβήτητο ήθος”

Δήμαρχος Κατερίνης για Γέροντα Ἀγαθόνικο: “Υπήρξε πάντα πιστός φρουρός και γνήσιος θεματοφύλακας των πνευματικών μας παραδόσεων”